

รายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน
ประจำปีการศึกษา 2560

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ 6-7 สิงหาคม 2560

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ปณิธาน :

มุ่งจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรม โดยใช้องค์ความรู้ภูมิปัญญาล้านนา เพื่อชุมชน

วิสัยทัศน์ :

สร้างสรรค่นวัตกรรม บนพื้นฐานองค์ความรู้ภูมิปัญญาล้านนา เพื่อชุมชน

เป้าหมาย :

1. จัดการศึกษาในระดับปริญญา ทางด้านศิลปกรรม การออกแบบ และสถาปัตยกรรม ให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ
2. ผลิตงานสร้างสรรค์ งานวิจัย และสิ่งประดิษฐ์ ด้านศิลปกรรม การออกแบบ และสถาปัตยกรรม
3. บริการวิชาการแก่ชุมชน พัฒนาอาชีพสู่ความยั่งยืน ของสังคม
4. ศึกษา รวบรวม ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อม
5. การบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยใช้ระบบสารสนเทศ สนับสนุนการบริหารจัดการ

นโยบาย :

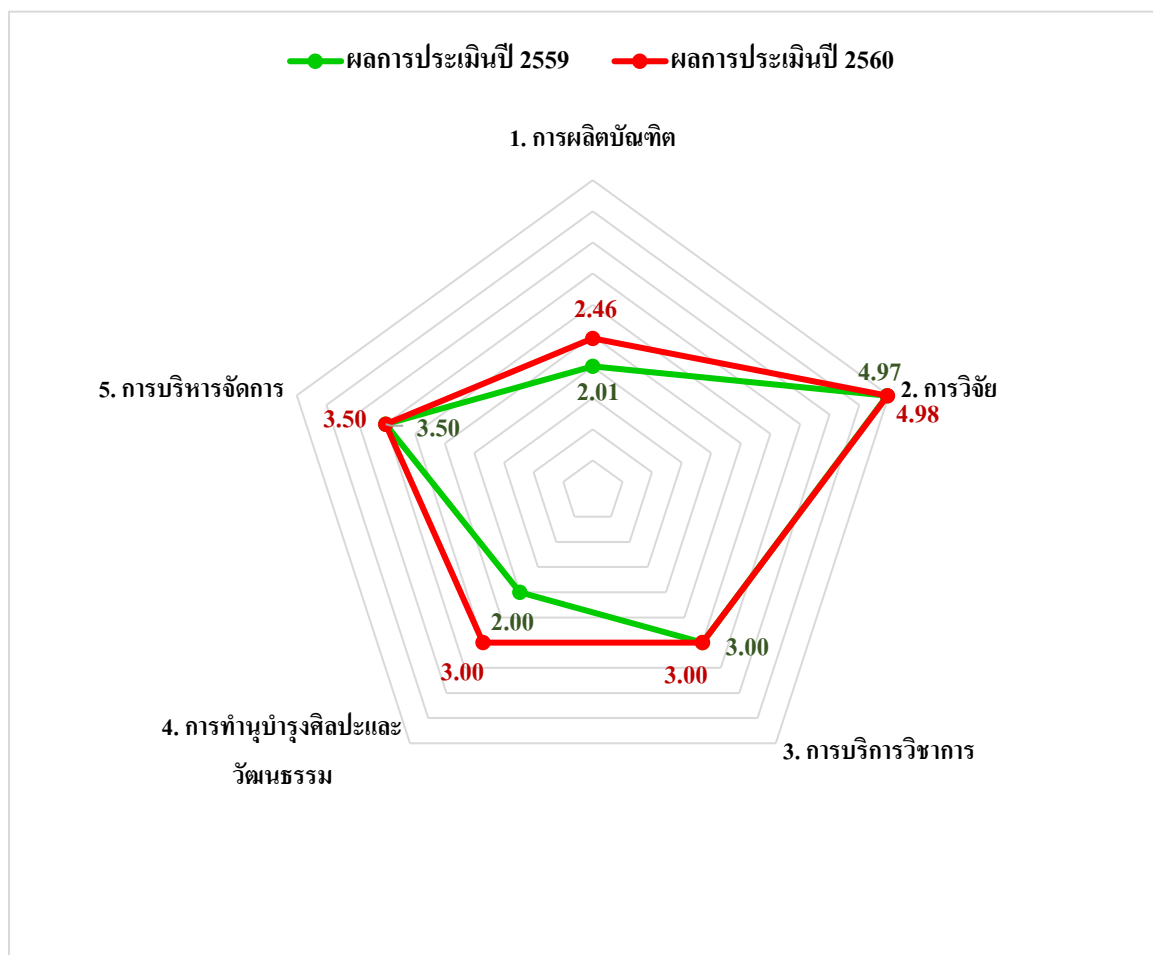
1. ผลิตบัณฑิตที่มีจริยธรรม เป็นนักปฏิบัติกร มีความคิดสร้างสรรค์ เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีความเป็นเลิศในวิชาชีพ
2. พัฒนาคุณภาพผลงานสร้างสรรค์และงานวิจัย ผู้ระดับชาติและนานาชาติ
3. พัฒนางานบริการวิชาการ ด้านศิลปกรรม การออกแบบและสถาปัตยกรรม ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน
4. อนุรักษ์งานศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการ ที่โปร่งใสและทันสมัย

ตารางการวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	คะแนนประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
		I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
1. การผลิตบัณฑิต	6	2.07	3.00	2.58	2.46	ต้องปรับปรุง
2. การวิจัย	3	5.00	5.00	4.93	4.98	ดีมาก
3. การบริการวิชาการ	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
4. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
5. การบริหารจัดการ	2	-	3.50	-	3.50	พอใช้
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกองค์ประกอบ	13	2.80	3.43	3.76	3.29	พอใช้
ผลการประเมิน		พอใช้	พอใช้	ดี		

ผลการดำเนินการของคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในภาพรวมพบว่า ผลการดำเนินการในภาพรวม ได้คะแนนเฉลี่ย 3.29 อยู่ในระดับพอใช้ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต ได้คะแนนเฉลี่ย 2.46 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย ได้คะแนนเฉลี่ย 4.98 อยู่ในระดับดีมาก องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 อยู่ในระดับพอใช้ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 อยู่ในระดับพอใช้ องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.50 อยู่ในระดับพอใช้

เมื่อพิจารณาเชิงระบบ ปัจจัยนำเข้า ได้คะแนนเฉลี่ย 2.80 ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ด้านกระบวนการ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.43 อยู่ในระดับพอใช้ และด้านผลลัพธ์ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.13 อยู่ในระดับพอใช้

ผลจากการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2559-2560 พบว่า

- องค์ประกอบที่ 1 ด้านการผลิตบัณฑิต ผลการดำเนินงานปี 2560 ดีขึ้นกว่าปี 2559 จากคะแนน 2.01 เป็น 2.46
- องค์ประกอบที่ 2 ด้านการวิจัย ผลการดำเนินงานปี 2560 ดีขึ้นกว่าปี 2559 จากคะแนน 4.97 เป็น 4.98
- องค์ประกอบที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ ผลการดำเนินงานคงเดิม
- องค์ประกอบที่ 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลการดำเนินงานปี 2560 ดีขึ้นกว่าปี 2559 จากคะแนน 2.00 เป็น 3.00
- องค์ประกอบที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ ผลการดำเนินงานคงเดิม แสดงถึงความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรม และสถาปัตยกรรมศาสตร์ และควรพัฒนาด้านงานวิจัยในการจัดหาแหล่งทุนและนำเสนอผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในภาพรวม

1) คณะควรสร้างความเข้าใจให้คณาจารย์บุคลากรทุกระดับเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา และการพัฒนางานวิชาชีพ เพราะเป็นกิจกรรมที่ต้องดำเนินการคู่ขนานกันไป ถ้าอาจารย์บางส่วนยังไม่เข้าใจ ผลลัพธ์ระยะยาวที่ส่งผลกระทบต่อหลักสูตร อาจละเลยการดำเนินกิจกรรมต่างๆ บางกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อหลักสูตรในระบบ และอาจเป็นประเด็นที่แก้ปัญหาไม่ได้ในภายหลัง

2) คณะควรมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์ของคณะ ให้แสดงถึงทิศทางการพัฒนาของคณะ รวมทั้งการกำหนดตัวบ่งชี้ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ให้มีความเข้มแข็งสามารถนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติการในแต่ละกิจกรรมได้ เมื่อมีเป้าหมายให้นำเป้าหมายไปออกแบบการไปกำหนดระบบและกลไกในการปฏิบัติ หากไม่เป็นไปตามเป้าหมายควรมีการประเมินทบทวนและปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงานจากการประเมินนั้นๆ

3) คณะควรกำหนดจุดเด่นของคณะในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ด้านศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ที่มุ่งเน้นองค์ความรู้จากภูมิปัญญาล้านนา มาเป็นจุดเด่นในการพัฒนาทุกหลักสูตรในคณะ ที่ต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา ที่มีวิสัยทัศน์สร้างสรรค์นวัตกรรม บนพื้นฐานองค์ความรู้ภูมิปัญญาล้านนาเพื่อชุมชน เพื่อสร้างความแตกต่างและมีจุดมุ่งเน้นที่มีรูปแบบที่บุคลากรทุกคนเข้าใจและปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน จะทำให้คณะเกิดความเข้มแข็งและมีปณทังพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

4) คณะควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นระบบสารสนเทศ สำหรับภาษาอังกฤษคณะควรเริ่มจากวิธีการทำระบบสหกิจศึกษา และให้นักศึกษามีโอกาสฝึกงานในต่างประเทศและในประเทศ โดยมีระยะเวลาที่มากพอ จะสร้างแนวคิดและทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้มากขึ้น

2. รายงานคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	รหัส
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรานี พรรณวิเชียร	ประธานฯ	U570009
อาจารย์บรรจง สมบูรณ์ชัย	กรรมการ	
รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ บัวเจริญ	กรรมการ	U570081

3. บทนำ

3.1 สรุปข้อมูลพื้นฐานของคณะ

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีประวัติความเป็นมาโดยสังเขป ดังนี้ พ.ศ. 2505 เริ่มเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใช้ชื่อ แผนกวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ต่อมา พ.ศ. 2508 จึงเปลี่ยนชื่อเป็น แผนกวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2510 เปิดแผนกวิชาสถาปัตยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2515 เปิดแผนกวิชาศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกออกแบบผลิตภัณฑ์ ขยายหลักสูตรจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พร้อมกับแผนกวิชาสถาปัตยกรรมเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2520 วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ โอนเข้าสังกัดในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 และได้ใช้ชื่อใหม่ว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อขยายงานอาชีวศึกษาให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2523 แผนกวิชาศิลปกรรมเปิดสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2524 คุณหญิงดารา ไชยศสมบัติ ได้บริจาคที่ดินจำนวน 5 ไร่ ให้กับเขตพื้นที่ภาคพายัพ ณ บริเวณหลังวัดเจ็ดยอด และได้ซื้อเพิ่มอีกจำนวน 5 ไร่ รวมเป็นพื้นที่จำนวน 10 ไร่ เพื่อใช้ในการก่อสร้างสถานศึกษาตามเจตนาของเจ้าของที่ดิน พ.ศ. 2526 แผนกวิชาศิลปกรรมและแผนกวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ย้ายมาอยู่ที่บริเวณข้างวัดเจ็ดยอด เรียกว่า วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ (เจ็ดยอด) พ.ศ. 2527 เปิดแผนกวิชาการพิมพ์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2528 แผนกวิชาการพิมพ์ เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปลี่ยนชื่อแผนกวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นแผนกวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2530 เปิดสอนวิชาเครื่องปั้นดินเผา ในแผนกวิชาอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา พ.ศ. 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อ

วันที่ 15 กันยายน 2531 “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตภาคพายัพ” จึงเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตพื้นที่ภาคพายัพ”พ.ศ.2549-2550

การปรับเปลี่ยนองค์กรตาม พรบ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยได้รวมเอาคณะวิชาเดิม 4 คณะ คือ คณะวิชาออกแบบอุตสาหกรรม คณะวิชาศิลปกรรมคณะวิชาเทคโนโลยีสื่อสารและคณะวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ก่อนหน้านั้นคณะกรรมการโครงสร้างของ มทร. ล้านนา จะนำคณะศิลปกรรม ไปรวมเป็นคณะเดียวกับคณะบริหารธุรกิจ ทางคณะวิชาศิลปกรรมและคณะวิชาออกแบบอุตสาหกรรมเดิม ได้ส่งตัวแทนเข้าไปขอให้ทบทวนเรื่องนี้ และนำเสนอศักยภาพขององค์กร ในด้านบุคลากร งาน และโครงสร้างที่มีอยู่ว่าสามารถปรับขึ้นเป็นคณะที่เป็นเอกภาพได้ โดยใช้ชื่อว่า “คณะศิลปกรรม” ประกอบกับศาสตร์วิชาด้านศิลปกรรมกับบริหารธุรกิจไม่สามารถหลอมรวมกันได้ ในระบบการศึกษาที่เป็นสากลก็ไม่มีปรากฏในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทางคณะกรรมการโครงสร้าง มทร. ล้านนาจึงเห็นชอบให้เป็นคณะศิลปกรรมและการออกแบบ และต่อมาทางคณะสถาปัตยกรรมเดิม ซึ่งขณะนั้น ในการปรับคณะใหม่ได้เข้าร่วมตัวอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงขออนุญาตออกจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อเข้ามาอยู่ในคณะศิลปกรรม และปรับเปลี่ยนชื่อคณะใหม่โดยใช้ชื่อว่า “คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์” ประกอบด้วยสาขาวิชาดังนี้ 1. สาขาศิลปกรรม หลักสูตรทัศนศิลป์ 2. สาขาการออกแบบ ประกอบด้วย หลักสูตรออกแบบสื่อสาร หลักสูตรออกแบบอุตสาหกรรม และหลักสูตรออกแบบสิ่งทอและเครื่องประดับ 3. สาขาเทคโนโลยีศิลป์ ประกอบด้วย หลักสูตร เทคโนโลยีการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ และ หลักสูตร เซรามิก 4. สาขาสถาปัตยกรรม ประกอบด้วย หลักสูตรสถาปัตยกรรมและหลักสูตรสถาปัตยกรรมภายใน

เอกลักษณ์ : ความสำเร็จตามจุดเน้น และจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นหนึ่งของสถาบัน เอกลักษณ์คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ คือภูมิปัญญาล้านนา

อัตลักษณ์ : “บัณฑิตนักปฏิบัติมีอาชีพที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน”

- บัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on)
- ใช้ทักษะที่มีเทคโนโลยีเป็นฐาน (Technology - Based Learning)
- สร้างความเชี่ยวชาญวิชาชีพ (Professional Oriented)

มีหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน จำนวน 9 หลักสูตร แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี 8 หลักสูตร และระดับปริญญาโท 1 หลักสูตร

จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 1,921 คน มีอาจารย์ทั้งหมด 130.5 คน โดยมีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ 5 คน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ 21 คน

ได้รับงบประมาณทั้งหมด 108,633,255 บาท โดยเป็นงบประมาณแผ่นดิน 72,708,900 บาท และงบประมาณรายได้ 35,924,355 บาท

4. วิธีประเมิน

4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)

1) การวางแผนก่อนการประเมิน

ประธานคณะกรรมการได้เชิญผู้ประเมินมาประชุมปรึกษาหารือโดยมอบหมายให้ผู้ประเมินแต่ละท่านให้อ่านแบบรายงานการประเมินตนเองของคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และประมาณการคะแนนขั้นต้นจากผลประเมินก่อนเข้าประชุมและกรรมการได้ปรึกษาหารือสรุปผลลัพท์จากการอ่านเอกสารแบบรายงานการประเมินตนเอง และขอเอกสารบางส่วนเพิ่มเติมจากคณะ เช่น สุ่มขอรายงานผลการตรวจประเมินระดับหลักสูตร หลังจากนั้นได้มีการจัดทำโปรแกรมการตรวจประเมินในระยะเวลา 2 วัน เสนอให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา

2) ระหว่างการประเมิน

คณะกรรมการประเมินได้เริ่มตรวจสอบเอกสารเชิงปริมาณเพื่อเป็นการทวนสอบความถูกต้องของตัวบ่งชี้ที่ระบุข้อมูลเชิงปริมาณทั้งหมด หลังจากนั้นคณะกรรมการได้มีการประเมินในตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักพิชฌุพิจารณา มีการประเมินร่วมกันปรึกษาหารือ สรุปผลร่วมกันในแต่ละตัวบ่งชี้ในรายองค์ประกอบ และสรุปจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะ ในรายองค์ประกอบ รวมทั้งข้อเสนอแนะในภาพรวม ที่เสนอให้กับคณะดำเนินการ

3) หลังการตรวจเยี่ยม

คณะกรรมการประเมิน ได้สรุปผลข้อมูลจากการประเมินทั้งหมดให้กับคณบดี รองคณบดี ผู้บริหาร อาจารย์ ได้รับทราบ และตอบข้อสงสัย รวมทั้งให้แนวทางในการแก้ปัญหา ทำให้ผู้รับการประเมินมีความพึงพอใจและมีข้อมูลเพื่อที่จะนำไปปรับปรุงในปีต่อไป

4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล มีการขอคู่มือเอกสารหลักฐานบางส่วนที่เป็นหลักฐานสำคัญในการติดตามผลลัพท์ มีการสัมภาษณ์ผู้ใช้บัณฑิต ชุมชน ศิษย์เก่า ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน รวมทั้งนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อยืนยันการปฏิบัติงานจากผู้รับบริการจริงและผู้ปฏิบัติ เพื่อให้ข้อมูลที่รวบรวมทั้งการตัดสินผลมีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

5. ผลการประเมิน

5.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย กำหนดไว้	คะแนนประเมิน ปี 2559	คะแนนประเมิน ปี 2560	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 1 : การผลิตบัณฑิต				
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ย 3.01	2.61	2.58	
1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ 16	0.77	1.04	
1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ 30	1.66	1.83	
1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ	ร้อยละ 9	0.00	3.33	
1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	5 ข้อ	5.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1,2,3,6
1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	5 ข้อ	2.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 2,3,4
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 1		2.01	2.46	
องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย				
2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์	6 ข้อ	5.00	5.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1,2,3,4,5,6
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	สังคม 25,00 บาท	4.91	5.00	
	วิทย์ 60,000 บาท			
2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	สังคม ร้อยละ 20	5.00	4.93	
	วิทย์ ร้อยละ 30			
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2		4.97	4.98	
องค์ประกอบที่ 3 : การบริการวิชาการ				
3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	6 ข้อ	3.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1,2,3,6
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3		3.00	3.00	
องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	6 ข้อ	2.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1,3,6
คะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบที่ 4		2.00	3.00	
องค์ประกอบที่ 5 : การบริหารจัดการ				
5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	6 ข้อ	2.00	2.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 4,7
5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร	6 ข้อ	5.00	5.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1,2,3,4,5,6
คะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบที่ 5		3.50	3.50	
คะแนนเฉลี่ย (13 ตัวบ่งชี้)		3.00	3.29	
ระดับคุณภาพ		พอใช้	พอใช้	

5.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	คะแนนประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
		I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
1. การผลิตบัณฑิต	6	2.07	3.00	2.58	2.46	ต้องปรับปรุง
2. การวิจัย	3	5.00	5.00	4.93	4.98	ดีมาก
3. การบริการวิชาการ	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
4. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
5. การบริหารจัดการ	2	-	3.50	-	3.50	พอใช้
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกองค์ประกอบ	13	2.80	3.43	3.76	3.29	พอใช้
ผลการประเมิน		พอใช้	พอใช้	ดี		

5.3 ข้อเสนอแนะรายองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 1: การผลิตบัณฑิต

จุดเด่น

โดยภาพรวมของหลักสูตรมีการดำเนินงานของหลักสูตรเน้นการปฏิบัติและสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านนาซัดเจน ทั้งในการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้โอกาสนักศึกษาได้ร่วมประกวดและแสดงผลงานสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ

จุดที่ควรพัฒนา

- 1) การบริหารหลักสูตรโดยรวมมีผลการประเมิน อยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีสองหลักสูตรที่มีผลประเมินต้องปรับปรุง
- 2) การจัดทำแผนจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะ ให้ครอบคลุมคุณลักษณะบัณฑิตทั้ง 5 ประการ โดยให้มีความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละหลักสูตร

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- 1) คณะกรรมาธิการฯ ให้เห็นความสำเร็จของแผนจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา โดยคณะกรรมการกำหนดรายละเอียดวัตถุประสงค์ เชิงคุณภาพและตัวชี้วัดความสำเร็จ ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ทั้ง 5 ประการ เพื่อสนองตอบนโยบายของคณะ
- 2) คณะกรรมาธิการฯ ส่งเคราะห์ การจัดการที่มีความเชื่อมโยงกับการพัฒนานักศึกษา โดยคณะฯ ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อการดำเนินงานและติดตามผล เช่น การติดตามการให้ทุน การให้คำปรึกษาแนะแนว การประกวดและแสดงผลงาน ทักษะการใช้ชีวิตของนักศึกษา อย่างเป็นระบบ
- 3) คณะกรรมาธิการฯ ให้ความรู้ในการประกอบวิชาชีพแก่ศิษย์เก่า ที่ครอบคลุมทุกหลักสูตร อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย

จุดเด่น

คณะมีเครือข่ายการนำเสนอผลงานเผยแพร่ของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรมระดับนานาชาติ และคณาจารย์มีศักยภาพสูงในการสร้างผลงานสร้างสรรค์

แนวทางเสริมจุดเด่น

คณะควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการด้านการวิจัยให้มีศักยภาพสูงขึ้น ที่ทำให้สามารถสะท้อนความโดดเด่นและความเชี่ยวชาญของคณะ โดยเฉพาะด้านศิลปกรรมและงานสร้างสรรค์

จุดที่ควรพัฒนา

ส่งเสริมและสนับสนุนผลงานเผยแพร่ของงานวิจัย สาขาการออกแบบ สถาปัตยกรรม และเทคโนโลยีศิลป์

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

คณะควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำผลงานวิจัยสาขาการออกแบบ สถาปัตยกรรม และเทคโนโลยีศิลป์ มาเผยแพร่ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ ที่มีน้ำหนักคะแนนสูงขึ้น คณะอาจจัดนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญให้การดูแล ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ หรือการทำงานร่วมกัน และมีการเผยแพร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

องค์ประกอบที่ 3 : การบริการวิชาการ

จุดที่ควรพัฒนา :

การจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการบริการทางวิชาการ ไม่ควรมีการกำหนดตัวบ่งชี้มากเกินไป ซึ่งทำให้คณะต้องมีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้โครงการกิจกรรมด้านบริการวิชาการบางส่วนไม่สามารถประเมินความสำเร็จของโครงการได้ ทำให้การดำเนินการ โครงการขาดผลลัพธ์ที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

คณะควรมีตัวบ่งชี้จากแผนกลยุทธ์ที่กำหนดผลลัพธ์จากการบริการทางวิชาการเป็นเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ของแผนควรกำหนดให้ช่วยสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และการจัดการรายได้ตามศักยภาพของอาจารย์ของคณะในการบริการทางวิชาการ และควรดำเนินการให้ตอบโจทย์ตัวบ่งชี้ของแผน โดยตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ไม่ควรกำหนดให้มีจำนวนมากเกินไป จะทำให้การกำกับติดตามเป็นไปได้ยาก

องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

จุดที่ควรพัฒนา :

คณะควรให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจให้นักศึกษาและบุคลากรมีความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินการ โครงการยังขาดการกำหนดตัวบ่งชี้ของแผนที่สามารถสร้างความเข้มแข็งของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

คณะควรกำหนดผลลัพธ์ของนักศึกษาที่ได้จากการพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ควรสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษาให้เข้าใจศิลปวัฒนธรรมไทย และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนางานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นของคณะได้ เพราะคณะสามารถบูรณาการเรียนการสอน การทำนุบำรุงด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเนื้อเดียวกันตามลักษณะของวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 5 : การบริหารจัดการ

จุดที่ควรพัฒนา

1) แผนกลยุทธ์ของคณะยังขาดความเข้มแข็งและไม่สามารถตอบโจทย์วิสัยทัศน์ ทิศทางการพัฒนาของคณะได้ เพราะแผนกลยุทธ์ของคณะได้นำแผนกลยุทธ์ภาพรวมของมหาวิทยาลัยมากำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แต่ยังไม่สามารถตอบ โจทย์ ทิศทางการพัฒนาของคณะได้ ทำให้การพัฒนาของคณะไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

2) คณะมีการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยของแต่ละหลักสูตร ที่เป็นข้อมูลที่ได้มาจากมหาวิทยาลัย แต่ไม่ได้นำไปวิเคราะห์ว่าต้นทุนของแต่ละหลักสูตรนั้นมาจากค่าใช้จ่ายในพันธกิจใดบ้างและยังไม่ได้มีการวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้ง โอกาสทางการแข่งขันในแต่ละหลักสูตร

3) คณะยังขาดความเข้าใจในการบริหารจัดการด้านการบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนอย่างเป็นระบบ ทำให้ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาของคณะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1) ด้านการจัดทำแผนกลยุทธ์ คณะควรพิจารณาตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ชัดเจน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของแผนไปสู่การปฏิบัติ และเมื่อจัดทำแผนกลยุทธ์ 5 ปี แล้วควรนำไปจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินเพื่อจะได้ทราบว่า รายได้และรายจ่ายทั้งหมดที่คณะกำหนดไว้เป็นอย่างไร และเมื่อหักค่าใช้จ่ายที่เป็นรายจ่ายประจำออกแล้ว คณะมีงบประมาณที่จะพัฒนางานตามแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างไร และหากงบประมาณไม่เพียงพอผู้บริหารจะสามารถจัดหาจากที่ไหน อย่างไร นอกจากนี้แผนกลยุทธ์ของคณะควรแสดงถึงทิศทางการพัฒนาคณะอย่างชัดเจน

2) การจัดทำต้นทุนต่อหน่วย คณะมีข้อมูลของต้นทุนต่อหน่วยมาจากมหาวิทยาลัย แต่ควรนำมาวิเคราะห์ว่า ต้นทุนต่อหน่วยของแต่ละหลักสูตรมาจากค่าใช้จ่ายอะไรบ้างตามพันธกิจ ด้านการเรียนการสอน งานวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอื่นๆ คณะควรนำต้นทุนต่อหน่วยของแต่ละหลักสูตรของคณะ มาเทียบเคียงรายจ่ายว่าอัตราเปอร์เซ็นต์ของการใช้งบประมาณแต่ละด้านอย่างไร เพื่อติดตามผล หลักจากนั้นต้องไปสร้างเครือข่ายกับหลักสูตรเดียวกันในมหาวิทยาลัยอื่น เพื่อพิจารณาประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือ โอกาสทางการแข่งขัน

3) คณะระบุประเด็นความเสี่ยง จำนวน 4 ประเด็น เมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่า ประเด็นต่างๆ เหล่านั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้ว บางเรื่องยังไม่ได้รับการแก้ไข และบางเรื่องไม่ชัดเจนเรื่องความเสี่ยง ซึ่งไม่ใช่ประเด็นความเสี่ยงที่แท้จริง ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้เพื่อทบทวนวิธีการระบุความเสี่ยง ที่ควรจะเป็นสิ่งที่คาดการณ์ว่าจะเกิดในอนาคตและส่งผลกระทบต่อการบริหารยุทธศาสตร์หรือ ภาพลักษณ์ของคณะ รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและวางแผนบริหารความเสี่ยง การตรวจติดตามความเสี่ยง และเสนอผลลัพธ์ของความเสี่ยงต่อผู้บริหารหลักสูตรของคณะทำให้ผลลัพธ์สุดท้ายความเสี่ยงลดลงกว่าเดิม

4) คณะยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการความรู้ โดยเฉพาะด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่เป็น Tacit Knowledge มาเป็น Explicit Knowledge ควรนำแนวทางในการปฏิบัติ

เพื่อมุ่งสู่ปรัชญาและเป้าหมายการดำเนินงานของคณะ มาทำให้เกิดกระบวนการจัดการความรู้เพื่อแปลงความรู้ในตัวบุคคลมาสู่องค์ความรู้ของคณะ และนำไปใช้ประโยชน์กันอย่างทั่วถึง

5) การดำเนินงานด้านการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร เมื่อคณะได้มีการสำรวจความต้องการของบุคลากรแล้ว ต้องนำมาวิเคราะห์ แล้วนำมาวางแผนบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนว่าใครควรจะได้รับการพัฒนาด้านใด และแผนพัฒนาบุคลากรควรเป็นแผนอย่างน้อย 5 ปี เพื่อให้ทุกคนได้ทราบว่าแต่ละคนจะได้รับการพัฒนาอย่างไร จะทำให้บุคลากรทุกระดับเข้าใจเส้นทางการเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) และโอกาสก้าวหน้าของตนเอง

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ
คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
ประจำปีการศึกษา 2560

(ผศ.ปราณี พรรณวิเชียร)
ประธานคณะกรรมการ

(อาจารย์บรรจง สมบูรณ์ชัย)
กรรมการ

(รศ.ดร.ปาริชาติ บัวเจริญ)
กรรมการ

(นางสาวพัชราภรณ์ อ้วนเฟื่อ)
เลขานุการ